

A MI SZINHÁZUNK

133.

**SZÖKTETÉS
A PARNASSZUSRÓL**

VIGJÁTÉK 1 FELVONÁSBAN.

IRTA :

GORICZKY ELVIRA

SZALÉZI MŰVEK, RÁKOSPALOTA

A SZINMŰVEK RÖVID TARTALMA

130. szám. A törpék második karácsonya.

Karácsonyi játék 1 felvonásban. — Irta Szommer Károly. — 15 gyermekszereplő. — Szín: Tisztás a fenyőerdőben. — Ára 80 fillér.

Jászayné Holczer Magda sorozatunkban megjelent bájos mese-játékának folytatása ez a kis színmű. A kis törpék most is olyan együgyűek, édesek és jóságosak, mint a multban és a szépen csengő rímek nyomán bájos karácsonyt varázsolnak maguknak és az erdő két kis árvájának. Hatásos, poétikus és könnyen betanítható karácsonyi játék.

131. szám. Földvásár.

Falusi tréfa 1 felvonásban. — Irta Jós Ferenc. — 3 férfi és 2 nőszereplő. — Szín: Kisgazda-udvar. — Ára: 80 fillér.

Furfangos és komplikált földvásár képezi tárgyát ennek a kacagtatóan mulatságos és élethű falusi vigjátéknak. Csománé asszony haragszik a férjére, mert az birtokvásárlás ürügye alatt reggelig tartó alkudozásokat folytat Tálás gazdával. Az egyezkedés színhelye a falu kocsmája s ez a tény igen gyanus színben tünteti fel a dolgot. Még jobban megijed, mikor megtudja, hogy férje nemhogy vásárolni készül, hanem még a saját földjét is el akarja adni. Már-már kitör a családi háború, mikor kiderül, hogy az egész állítólagos földvásár csak arra jó, hogy a két sógor olcsón megszerezze Fírnájsz úr földjét. A két asszony elismeréssel és ijedelemmel adózik férje eszének, amely rövidesen még az övékén is túljár.

132. szám. Ne hagyd becsapni magad!

Falusi tréfa 1 felvonásban. — Irta Jós Ferenc. — 4 férfi és 1 nőszereplő. — Szín: jobbmódú gazdember szobája. — Ára 80 fillér.

Jóizú és mulatságos parasztkomédia, amely arról szól, hogyan jár túl Durák gazda a minden hájjal megkent pesti ügynök eszén. Pióca úr, aki porszívógépekkel házal, holmi minisz-

SZÖKTETÉS A PARNASSZUSRÓL

AZ ELŐADÁS JOGÁT FENNTARTJUK

Az előadás megtartását az illetékes hatóság a szerzői előadási engedély bemutatása után engedélyezheti. 109.000/1932. VII. B. M.

A **Szalézi Művek** kiadásában megjelent színművek engedélye e címen szerzhető be: Szalézi Művek, Rákospalota.

A példányszámok megvásárlásához kötött feltétel ezennel érvényét veszíti.

AZ ELŐADÁSI ENGEDÉLYEK ÚJ ÁRAI

Egy- és kétfelvonásos színmű	15.— Ft.
Háromfelvonásos színmű	25.— Ft.

A MI SZINHÁZUNK

133.

SZÖKTETÉS A PARNASSZUSRÓL

VÍGJÁTÉK 1 FELVONÁSBAN.

IRTA:

GORICZKY ELVIRA

SZALÉZI MŰVEK KIADÁSA, RÁKOSPALOTA.

S Z E M É L Y E K:

ÖZVEGY BERETTYÓNÉ

ÍLA } 22 éves

BOZSA } leányai 20 "

BICU } 18 "

KATICA } 16 "

KOMLÓDI KOMLÓDY LÓNA, nagynéni

BETTA ASSZONY, Berettyóné szakácsnéja

RÓZSA NÉNI, Lóna házvezetőnője

ANNI

LUCI } Katica barátnői

BUCI }

VIKI

VIRÁGBOLTI LEÁNY

A Magyar Királyi Belügyminisztérium 109.000/1932 számú rendelete alapján az előadás jogát fenntartjuk.

**Az előadási jog
a kiadónál (Szalézi Művek, Rákospalota) is megszerezhető.**

Szín: Szoba. Háttérben tükör, virágállványok.

1. JELENET.

Lóna.

LÓNA *(középkorú hölgy. Életének 40. esztendejében. Ideges. Érzelgős):* Bogumil! *(Szentimentálisan.)* Ha én önnek is fel merném tenni a kérdést, amely engem 10 nap óta kínoz: Vajjon engem, magamat szeret-e vagy pedig a millióimat? Kihez forduljak? Unokanővéremhez: özvegy Berettyónéhoz, ezzel a kérdéssel? Lehetetlen! Hiszen ez a pénzemre számító rokon nyomban esküvel bizonyítja, hogy Trecsek Bogumil fogorvos nem engem, hanem csupán és kizárólagosan a pénzemet szereti! Persze, mert Berettyóné a leányait akarja kiképeztetni az én vagyonomon! Tízszer is megszőktem volna a szakadatlan célozgatások elől, ha Bogumillal tisztázhatom ügyemet. Hiszen egyebet sem hallok *(utánozva)*: Ugye édes Lóna, jól érzed magad nálunk, a Parnasszuson! Csupa művész, csupa múzsa-ihletett szép leány társaságában? Ugye, ha valaki kiképeztené Bozsa hangját, isteni hírű énekesnő lehetne? *(Saját hangján, gúnyosan.)* Persze, én képeztessem ki! *(Utánozva.)* Ugye, édes Lóna, ha valaki áldozna Bicu jövőjéért, világ-

hírű népszínművésznő lehetne belőle: Blaháné, II. Blaháné lehetne! (*Rendes hangon.*) Az a valaki ismét csak én vagyok! (*Utánozva.*) És ha valaki akarná, Ila leányom, aki egyébként költő, boldogan férjhez mehetne a patikushoz! (*Rendes hangon.*) És én innen, erről a 3 múzsától agyonsugárzott Parnasszusról azonnal is megszökném! Viszsa! Komlódra! . . . De itt van Bogumil! Akiről nem tudom biztosan, én-e vagy a pénzem? (*Tükör elé áll.*)

2. JELENET.

Lóna, Katica.

KATICA (*kellemes bakfis*): Pá! Édes Lóna néni! (*Megcsókolja. Megnézi.*) Megint barázdás a homlokod! Kikapsz Bogumil bácsitól! Tudod, mennyire észrevesz rajtad minden változást!

LÓNA (*félre*): Oh, ez az édes bakfis, ez fog engem megérteni! (*Cirógatja.*) Katicabogaram, mondd csak, hány éves is vagy te?

KATICA: Pont 16 múltam két hónappal ezelőtt, tehát nemsokára 17 leszek!

LÓNA: Te édes! Tudod, hogy én el akarok szökní tőletek?

KATICA: Jaj, Lóna néni, az nem lenne jó!

LÓNA: Nem? Persze, mi a lesz a Parnasszusból? Ki ad pénzt a művésznő nővéreid jövőjéhez?

KATICA: Ez még semmi! De mi lesz Bogumil bácsiból!? És mi lesz a te kis bogaradból, Katicából?

LÓNA: Téged magammal viszlek és kiképeztetlek! Mondd, mi szeretnél lenni?

KATICA: Én? Én csak boldog!

LÓNA: Kiképeztetek! De mondd, mit is mondtál Bogumil bácsiról?

KATICA: Hogy a távozásod nagyon elbúsítaná!

LÓNA: Oh, dehogy! Hiszen van vagyona!

KATICA: De ő téged elvehetne feleségül!

LÓNA (*zavartan*): De Katica! Hogy jut ilyesmi eszedbe? Hiszen talán nem is engem szeret?

KATICA: Hát ugyan kit? Bizony téged! És nagyon összeillő pár lennétek! Igazán, menj el hozzá!

LÓNA: Hogy menjek feleségül ahhoz, aki nem kérte meg a kezemet?

KATICA: Majd megkéri!

LÓNA: Biztosan tudja, hogy van vagyonom!

KATICA: Baj is az! Sőt igen pompás! A nővéreimnek, a Parnasszus tagjainak is csak egy bajuk van, nincs pénzük!

LÓNA: De honnan tudjam, hogy a pénzemet szereti-e vagy engem?

KATICA: Jaj, de tájékozatlan vagy Lóna néni! Ezt biztosan senki sem mondja meg. De ne is törődj vele, ha kér, csak menj el hozzá bátran!

LÓNA: De ha nem kér! Oh, én ezt az állapotot nem bírom tovább! De ezt a parnasszusi levegőt sem!... Ma még egy utolsó vizitre kell mennem hozzá! Ha ma sem nyilatkozik?!

KATICA: És ha nyilatkozik?

LÓNA (*elragadtatva*): Oh, ha nyilatkozik!... Akkor boldogan sietek haza!...

KATICA: És a nővéreim?

LÓNA: Kiképeztetem őket! Meghívom eljegyzésemre!

Akkor, akkor mindenkit boldoggá teszek! Megyek a kalapoméért. *(El.)*

3. JELENET.

KATICA: Tudom már, mit kell tennem! Hát én megszöktetem Lóna nénit a Parnasszusról, mint menyasszonyt! Most már csak Bogumil bácsit kell kiugratni a bokorból! Vagy hogy is mondják: a nyulat a bokorból! Most tehát Bogumil bácsi a nyúl! Miért is nem kéri meg Lóna néni kezét az a nagy mafla! Olyan hórihorgas, hogy ezen az ajtón csak meghajtott fejjel férne be, mégse meri megkérni egy 40 esztendős hölgy kezét. Levelet írok neki! Én, Berettyó Katica!

4. JELENET.

Katica, Lóna.

LÓNA *(kalapban, útrakészen)*: Mondd, kis bogaram, ha valaki azt mondaná neked komoly férfi létére, Babus! Mit gondolnál felőle?

KATICA: Hogy kedves vagyok neki!

LÓNA: Igen, 16 évvel! De ha esetleg több lennél Akkor? . . .

KATICA: Hogy nagyon kedves vagyok neki!

LÓNA: És ha azt mondaná: szeretném, ha soha se kellene elválnunk? . . .

KATICA: Azt gondolnám, feleségül akar venni!

LÓNA: De ez még nem leánykérés, ugye?

KATICA: Majdnem! Tudod, Lóna néni, van egy társasjáték! Valamikor te is játszhattad. Elrejtetek

valami tárgyat : gyűrűt, órát vagy karkötőt és egyik keresésére indul. A keresőt csak annyiban tájékoztatják, hogy karban kiáltják feléje : hideg, hideg, vagy : meleg, meleg! A hideg távolságot, a meleg közelséget jelent. Ezek a hozzád intézett kérdések ilyen : meleg, meleg kiáltások !

LÓNA (*összeölelgeti*): Oh te kis bölcs bakfis! Ha igazad lesz, boldoggá teszek !

5. JELENET.

Élőbbiek, Berettyóné.

BERETTYÓNÉ: Lóna, édesem! Szentelhetnél ma nekünk egy órácskát? Hiszen fogad gyönyörű már! Most már rajongva szerető rokonaidra is gondolhatsz! Kis művésznőim várva-várják, hogy produkálhassák magukat előtted! Ha tudnád, mit jelent személyed számukra!

LÓNA (*félre*): A kiképeztetés lehetőségét!... (*Berettyónéhoz.*) Talán ma este! Most még sürgős dolgaim vannak a városban és utolsó orvosi vizitre is kell mennem!

BERETTYÓNÉ: Csak menj édes és ne feledd: epedve várunk mindnyájan. Katica! Te is menj a dolgod után, ne alkalmatlankodj mindig a nénikédnek!

LÓNA: Katica sohasem alkalmatlan! Szeretem a kicsikét!

BERETTYÓNÉ: Oh, szeresd a többit is! Csupa talentum mind a három! (*El.*)

6. JELENET.

Előbbiek, Bozsa, majd Bicu, Ilona.

BOZSA (*exaltált. Énekelve jön. Valami operaáriát sikoltoz*): La-la . . .

KATICA: Kezdődik a klasszikus sikoltozás, én menekülök és megírom a levelet! (*El.*)

LÓNA: Éppen a városba készülök, Bozsa: Megbocsáss, de nagyon fontos ügyekben kell távoznom!

BOZSA: Sajnálom, Lóna néni. Új áriát tanultam! Szerettem volna elénekelni! Hallgasd meg!

LÓNA: Estére, Bozsa! Most nem kell!

BOZSA: Jó, tehát estére, addig még jobban begyakorolom! Mielőtt művészetemre indulok, előtted akarok csillogni. (*Énekel.*)

BICU (*kivülről hallatszik a hangja*): Rózsabokor a domboldalon! . . .

BOZSA (*fölséges göggel elfordul a hangtól. Ének után*): Mindig nyomomban furulyál ez a parlagi pásztorsíp!

BICU: Legalább begyógyítom a sebet, amit klasszikus bőgésed ejt Lóna néni fülén!

LÓNA: Külön-külön szép a hangotok, de egyidőben lehetetlen élvezni!

BICU: Majd estére külön szórakoztatlak! Hallom, végre meghallgatod húgaid művészetét!

LÓNA: Ha Isten is úgy akarja!

ILA: Oh, Lóna néni! Ha tudnád, mit olvastam ma az újságban! A lakásbérek tetemesen olcsóbbak!

BOZSA: Így hát a patikusod megveheti a családi bárkát!

ILA (*jelentősen néz Lónára*): Megvehetné, ha valaki pár ezerrel segítségére jönne!

BICU: Menj a patikusoddal a sóhivatalba! Ilyen vőlegényt, aki szerelmes levelek helyett a leszállított házvételekről értesíti menyasszonyát!

ILA: Csak ti ketten hallgassatok! Egyitek jobbra, másik balra sivalkodik, danolász, nótázik, hogy Lóna néni . . .

LÓNA (*indulóban*): Ez a téma már szorosan családi, csak folytassátok! (*El.*)

7. JELENET.

Előbbiek, Katica.

KATICA: Na! Édes-kedves parnasszusi társaság! Ismét megnyilatkoztatok Lóna néni előtt!

ILA: Hallgass! Úgyis te vagy az oka Lóna néni hidegszívűségének!

BOZSA: Te macskálkodsز neki, azért nem ad nekünk pénzt!

BICU: Pedig te is büszkébben szedhetnéd lábaidat, ha három művésznő nővéredről állandóan írának a lapok!

ILA: Igen! Tegnap is küldtem egy verset az Új Időknek!

KATICA: És mint a régi idők pókhálós emlékét kettétépve, papírkosárba dobták!

ILA: Nem igaz! Vőlegényem mondta, pompás alkotás!

BOZSA: Talán az olcsóbb házvételekről szól?

ILA (*főlháborodva*): Oh, ti vőlegény-irígy kanári madarak! (*El.*)

BICU (*Bozsához*): Ila verse annyit ér, mint a te nyivákolásod!

BOZSA: Mindenesetre többet, mint a te verébdalaid!

KATICA: Igazán, Bozsa, Bicu, miért civakodtok mindig!

BOZSA: Ez családi örökségünk! Mit csináljunk, ha Lóna néni úgy ül a millióján, mint sziklák a várhegyen.

BICU: Ha csak téged becéz, te kölyök, te macska! Azt sem tudod, mi fán terem a művészet!

KATICA: Azt nem! De hogy mi fán terem az okosság és életművészet, azt igenis tudom és be is fogom bizonyítani!

BOZSA: Te! Te inci-finci!

BICU: Te, nekem? A XX. század Blahánéjának? *(Dalol.)* Csárdás kis kalapot veszek . . . *(El.)*

BOZSA: *Befogott füllel kifut.*

KATICA: Csúf irígy testvérek! Ha tudnátok, hogy tőlem függ a jövőtök, másképp is beszélnétek! Hát várjatok csak! Iríglylik tőlem Lóna néni szeretetét! *(Előveszi a levelet.)* Ez a levél a titkom! Ebben elintézttem mindent Bogumil bácsival. Megírtam: vegye el Lóna nénit feleségül. De még ma! Akkor ő örömeiben még ma hazautazik! Én szöktetem meg titokban! Elmegyünk mindketten Berettyóék Parnasszusáról! És drágalátos, irígy nővéreim verjék a falba művészfejüket. *(Eldugja a levelet.)* Tehát először Rózsa nénivel beszélem meg a dolgot! Aztán beadom a levelet, hiszen Bogumil bácsi itt lakik a szomszédban. Oh, csak ma ne jönnének a barátnőim! Nekik úgy sem árulhatom el a titkot! De milyen ürüggyel adjak ki rajtuk? . . . Na! Ez jó lesz! A titokból valamicskét közlök velük! Valamit és semmit! Holnap aztán ugyanis kiderül minden!

8. JELENET.

Katica, Rózsa néni.

KATICA (*az ablakon kikiált*): Rózsa néni, jöjjön be, de azonnal! Életbevágó fontosságú dolgot szeretnék mondani!

HANG (*kivülről*): Csak a kis lugast törölgetem le: A nagyságos Betta szakácsné ujjnyi vastag port hagyott rajta!

KATICA: Hagyja azt a port, még ha méteres is! Amit én mondani akarok, az nem tűr halasztást!

HANG: Hát akkor megyek is már!

KATICA (*lelkesülten*): Úgy érzem magam, mintha én lennék a sors! Bogumil bácsit vőlegénnyé, Lóna nénit menyasszonyá teszem! Irígy nővéreimet jól megtáncoltatom és végül Lóna nénikém engem fog kiképeztetni boldog tanítónőnek! . . . És most jöjjön, aminek jönnie kell!

RÓZSA NÉNI (*50—60 év között, jóképű, termetes parasztasszony*): Itt vagyok, kisasszonykám! Mi újság?

KATICA: Tudja maga, Róza néni, hol van most Lóna nénikém?

RÓZSA: Hol lenne? Ahol mindig, a fogorvosnál. Katica kisasszonykám! Hat hete vagyunk a városban és ő szinte mindennap a fogorvosnál van, Hát olyan sokáig fótoznak egy likas fogat?

KATICA: Bizony, az lassan megy! De Lóna néni most éppen a fodrásznál van! Ondoláltatja a haját, csak aztán megy Trecsek Bogumilhoz!

RÓZSA: Na, ni! Még puccol is a tiszteletére! És maga, kisasszonykám, mért nincs vele, mint mindig?

KATICA: Mert tapintatos kislány vagyok és ma közöttük történni fog valami!

RÓZSA: Hiszen mindennap történik valami! Hol fogat húznak, hol likat tömnek, hol aranykoronáznak!

KATICA (*tréfásan folytatja*): Vagy kezet kérnek vagy eljegyeznek!

RÓZSA: Miket beszél, Katica kisasszony?

KATICA: Az igazságot! Ez az, amit mondani akarok... A fogorvos szereti Lóna nénit, Lóna néni szereti a fogorvost... Ebből az következik...

RÓZSA (*elképedve*): Hogy az én Lóna kisasszonyom életének 40. esztendejében...

KATICA: 40. esztendejében fiatal asszony lehet! Erről még beszélünk majd! Most menjen, készítse elő Lóna néni bőrdődjait, mert utazik... De családom előtt hallgasson!

RÓZSA (*szinte beleszédül*): Hogy az én Lóna kisasszonyom életének 40. esztendejében. (*Két kezével két oldalt halántékát fogja. Ki akar menni, de az ajtóban beleütődik Betta szakácsnéba.*)

9. JELENET.

Előbbiek, Betta.

BETTA (*gorombán*): Nyissa ki a pislogóját, néne! Én belém ne ütődjön! Tudhatja, hogy a falusi szagát nem állhatom!

RÓZSA (*fölháborodva*): Hát magát melyik boszorkányszál hozza mindig az utamba!? Csodálom, hogy 30 méterről nem éreztem meg a városi átófüst szagát! (*Elfordul tőle, a másik ajtón kilép,*

de visszafordul.) Jobban tenné, ha a filagóriát kisöpörné! Esztendő s por van benne!

BETTA: Söpörje ki az, aki naphosszat ott lógatja a lábát! *(El a másik ajtón.)*

10 JELENET.

Katica.

KATICA: Érdekes két asszony. Ha édes rokonok lennének, sem gyűlölnének jobban egymást! *(Megnézi óráját.)* Mindjárt itt lesznek a barátnőim! Csak már elmentek volna! *(Kivülről Bicu éneke hangzik: Szép a rózsám, nincs hibája stb.)* Éppen ő kell most ide, Bicu! A Blaháné XX. századbeli kiadása! Mit akar? Talán megbánta, hogy lemacskázott?

11. JELENET.

Katica, Bicu.

BICU *(magyar menyecskének öltözve. Énekel):* Bokrétát kötöttem... *(Utána):* Rámás csizmát stb. Katicám! Hamis szemű kis húgom! Ugye, már nem haragszol? Ha majd a Nemzetiben énekelni hallod Bicu nővéredet, és tapsvihar zúg fel az impozáns Thália-templomában, büszke leszel-e rám?

KATICA: Mielőtt csodaszép jövődről véleményt mondanék, szabad-e kérdezni, mit jelent ez az öltözet?

BICU: Lóna néni tiszteletére öltözködtem így. Estére neki énekelek. Meg akarom végre értetni dús-gazdag nagynénémmel, hogy itt az ideje, nyúljon

heverő milliójához és készíttesse el kis húga részére a népszínművésznői aranylépcsőt!

KATICA: És mondd, akkor még többet fogsz énekelni?

BICU: Igen. Akkor éjjel-nappal!

KATICA (*félre.*) Akkor még várunk az aranylépcsővel.

12. JELENET.

Előbbiek, Anni, Viki, Buci, Luci.

MIND (*egyszerre futnak be*): Pá, kis Blaháné! Szervusz, Katica! Pá!

BUCI: Csak nincs torokgyulladásod, hogy hallgatsz?

BICU (*önérzetesen*): Nekem soha sincs torokgyulladásom! A pacsirtának sincs torokgyulladása!

KATICA: Pá! Lányok! Isten hozott! Üljetek le! Bicu! Lóna néni nemsokára hazajön, addig nem gyakorolnál az ebédlőben?

BICU: De igen, megyek! Mulassatok kislányok. (*Énekel*):
Kendő, kendő, csipkészlű . . . (*El.*)

13. JELENET.

Előbbiek, Bicu nélkül.

BUCI (*sértődötten*): Mit mondott? Kislányok! Ugyan, hány évvel idősebb nálunk?

VIKI: Két évvel és két nappal!

KATICA: Hagyjátok! Szóra sem érdemes! Amit én most mondok nektek, azt egy színésznőnek készülő, 18 éves hölgy soha ki nem találhatja!

ANNI (*közben leülnek. Iskolai egyenruhában vannak.*)

Katica! Te mindig olyan ünnepieseket tudsz mondani. Tudod, hogy te költőnek születted?

KATICA: Tudom. 18 éves koromban el is kezdem a költést. Szébb Ady-verseket írok majd össze, mint Ila nővérem! De férjhez egyáltalán nem megyek! méltatlan hozzám egy közönséges burzsuj.

LUCI: Én bizony férjhez megyek!

BUCI (*csufondárosan*): Illetve férjhez mennél! Talán ahhoz az x-lábú Trecsek Bogumilhoz?

LUCI (*visszavág*): Mióta x-lábú? Mióta engem soron kívül kezel?

BUCI: Dehogy azóta! Mióta kilépett a bölcsőből. Vagy 45 évvel ezelőtt!

VIKI: Bölcsőből nem szoktak kilépni. És különben is... Elöttem ne sértegetés! Az az úr lángész! A város első fogorvosa! Ugye, Katica! Hiszen Lóna nénéd is nála igazíttatja fogait... Pedig neki milliója van!

KATICA (*finom szimattal*): Nem is tudtam, hogy ennyire érdeklődtek utána!

VIKI (*zavartan*): Én? Én nem! Egyáltalán nem, sőt! Határozottan ellenszenves nekem, de ami igaz, igaz! Csak mert Buci sértegeti, védelmembe fogadom. Buci állandóan macerálja... Pedig hát...

ANNI: Igen, igen, igaz! Buci mindig üt egyet rajta! De azért Lucinak sem illik soronkívül kezeltetni magát olyan kifogásokkal, hogy egész éjjel nem tudott aludni a nagy fájdalomtól!

KATICA: Érdekes! Nem is sejtettem volna! (*Félre*). Egy okkal több, hogy gyorsan cselekedjem! (*Fenn*.)

Lányok, figyeljétek rám! Mondjátok meg, de őszintén, igazán, tudtok-e titkot tartani?

VIKI: Természetesen, én igen!

ANNI: Amit rám bíznak, örökre titkolom!

BUCI: Én még álmomban sem árulom el!

LUCI: Én határozottan eltitkolom.

} *Egyszerre.*

KATICA: Akkor csináljunk most egy összeesküvést!

De gyorsan!

MIND: Mit?

KATICA: Összeesküvést! Mit néztek olyan bambán?

Hát nem tanultunk a történelemben holmi Catilina-féle összeesküvésről, meg Wesselényi féle összeesküvésről?

MIND: Lehet, hogy tanultunk, de . . .

KATICA: Ez persze, másféle összeesküvés lesz . . .

Mondjuk: preparina-féle összeesküvés. Vegyen elő mindegyitek valami egészen nőies tárgyat, de ami egyszersmind képzősre jellemző.

BUCI: Mi az a nőies tárgy, ami képzősre jellemző?

KATICA: Például, egy jelvényes sapka!

MIND: Jaj, de érdekes!

ANNI: Jó lesz egy gyűrű is, végtére a képzősök férjhez mennek!

LUCI: Vagy egy karóra egészen stílszerű! Nőies óra, képzős hölgy kacsóján!

KATICA: Ezeket a tárgyakat a balkezemhez érintitek, közben zordon szavakkal megígéritek, hogy titkomat, amit rátok bízok, el nem áruljátok senkinek holnap délután 4 óráig!

MIND: *Felállnak és utána mondják.*

KATICA: Zordonan megígérjük . . .

MIND: Zordonan megígérjük . . .

KATICA: Hogy titkodat, amit ránk bízol . . .

MIND: Hogy titkodat, amit ránk bízol . . .

KATICA: Senkinek nem áruljuk el, holnap délután
4 óráig.

MIND: Holnap délután négy óráig.

KATICA: Tehát, én: Berettyó Katalin menyasszonyt
szöktetek! . . .

MIND: Te? De hiszen leány vagy! . . .

BUCI: Talán vőlegényt?

KATICA: Most többet nem mondhatok! Holnap dél-
után 4 órakor mindent megtudtok és akkor (*ha-
misan kacsint a közönségre*) bocsássatok meg
nekem!

14. JELENET.

Előbbiek, Bozsa.

BOZSA (*se lát, se hall, trillázva énekel*): La-la-la-la . . .

KATICA: Most siessetek haza, jön II. számú művész
nővérem klasszikus üvöltésével!

BUCI (*társaihoz*): Jöjjetek most hozzám, erről a titok-
ról még beszélnünk kell!

LUCI: Nekem is van mondanivalóm!

ANNI: Viszontlátásra, Katica, holnap délután 4 órakor!

VIKI: Holnap délután 4 órakor, pá, viszontlátásra! (*El
négyen.*)

15. JELENET.

Katica, Bozsa.

KATICA: Bozsa, ez a terem kicsiny a te hangodnak!
Nem mennél az ebédlőbe?

BOZSA : Ugyan, kérlek! A Blaháné-imitáció ott póriaskodik megint! Holmi baka-nótát rikoltoz! Az én klasszikus fülem nem bír el ilyen falusi zöngeményeket.

KATICA : Akkor volna egy jobb tanácsom, menj a kertbe! A platánsor alatt, ott az ódon romok patinás közelségében, ott énekelj!

BOZSA *(átszellemlül)*: Igen! Ott, az ódon romok patinás közelségében, mint párjavesztett filoméla . . . *(Madáracsicssergést utánozva, el.)*

16. JELENET.

Katica.

KATICA : Legközelebb a külföldet ajánlom neki. *(Előveszi levelét.)* Végre, egyedül vagyok! „Gondolj merészet és nagyot!” Megtettem, gondoltam merészet és leírtam! Itt a levél Bogumil bácsihoz. Jó lesz még egyszer átolvasni! *(Olvas.)* Kedves doktor bácsi! Hat hétig voltam Lóna nénikém kísérője fogorvosi látogatásain. Észrevettem, hogy Bogumil bácsi belehabarodott Lóna nénibe. Lóna néni viszont habarodott Bogumil bácsiba. Éppen összeillenek Lóna néni legszebb korban van, azt hiszem, 30 vagy 40 éves! Dúsgazdag. Egy millió pengője van. Ha van esze, Bogumil bácsi, vegye feleségül Lóna nénit. Jól jár vele, ezt én mondom: Berettyó Katalin. Titokban megsúgom, hogy Lóna néni el akar utazni. Tehát siessen. Ma, az utolsó viziten kérje meg a kezét.

Üdvözli Berettyó Katalin.

Utóirat. Abban a biztos reményben, hogy Lóna

néni, mint menyasszony jön haza, fogalmaztam egy eljegyzési lapot is. Így hangzik:

Altai és komlódi Komlódi Ilona
és Dr. Trecsek Bogumil jegyesek.
Nagykomlód — Budapest.

II. Utóirat: Annak jeléül, hogy pompásan sikerült a leánykérés, küldjön Lóna néni részére virágot. Abból én mindent megértek! (*Leragasztja.*) És most el vele, a szomszédba! (*Kalapot vesz.*) Rózsa néni!

17. JELENET.

Katica, Rózsa néni.

RÓZSA: Hívott kedves? Lóna kisasszonyért megy?

KATICA: Nem! Most más utam van! Nemsokára visszajövök. Maradjon ebben a szobában (*El.*)

18. JELENET.

Rózsa néni, Betta.

RÓZSA (*eltűnődik.*) Hogy az én Lóna kisasszonyom életének 40. esztendejében . . .

BETTA (*boszorkány-mosollyal*): Szenzációs! Már odáig jutott, hogy maga-magának dumál!?

RÓZSA: Inkább is magammal váltok szót vagy a 4 siket fallal is inkább, mint magával. (*Elfordul.*)

BETTA: Hallja, maga falusi fehérnép, velem aztán ne froclizzon, mert én városi születésű, kellően megművelt asszony vagyok. Maga meg olyan, mint a

bogáncsos rét! Azért, mert hat hétre magát is felhozta a gazdája, még nem lett városi.

RÓZSA: Nem is lennék az egy borjas tehénért sem! Falun mi vagyunk a tisztesség, becsület, a kiköpött úri nép! Mink a saját portánkon lakunk, nem úgy, mint maguk, árendába!

BETTA: De falun csak az ököristálló előtt van korzó. Maga nem jár ott a Nemzetibe! Maga nem jár ott moziba, én igen! Az Ufába! Tudja maga, mi az? Én igen! Aztán ismerem a Bársony Rózsit! Ismerem a Kiss Ferencet! Hát azt tudja-e, kik ezek!

RÓZSA (dühösen): Tudja a fészkes fic-fene! Annyit szagolok, hogy az egyik asszony, a másik ember!

BETTA: Színészek ezek, Rózsa néne! Csuda cuki pofák! Színészek a javából! Színész lesz a Bozsa kisasszony! Színész lesz a Bicu kisasszony!

RÓZSA (tehetetlen dühhel): Színész lesz a Betta szakácsné! Patikát vesz az Ila kisasszony! Telik az én gazdám bugyellárisából.

BETTA: Illik is! Ő már családi állapotba nem jut! Hát csak nyissa meg azt a piros bugyellárist, ha stramm rokon! Csak azt nem fogom fel, hogy tűrheti meg magát ezzel az ábrázattal!?

RÓZSA: Engem? Aki 30 év óta hűséggel szolgálom? Engem, aki csicsijgattam bölcsős korában, aki verasztottam betegségében!? Pusztuljon a színem elől maga városi kofa! Én többet nem reszkérom rá a szemem világát arra a fölfujt, duda képére! (*Elfordul.*)

BETTA (szintén elfordul): Az én pislantásomtól is befödheti magát a falusi por, méter magasságban! (*El.*)

19. JELENET.

Rózsa, Berettyóné.

BERETTYÓNÉ: Rózsa néne! Menjen a konyhába!
Főzze meg drága Lónácskám vacsoráját! Neki
már csak a maga főztje ízlik!

RÓZSA: Harminc éve táplálom és ez a rusnya kofa,
a nagys. asszony Bettája mégis engem moslékol...

BERETTYÓNÉ: Mi bajuk kettőjüknek? Ahelyett, hogy
békességben eldiskurálgatnak, állandóan nyelvel-
nek. Tudja, Rózsa néne, hogy az okosabb enged?

RÓZSA: Én ennek a személynek soha még egy likas
kalapot se engedek... (*Felsóhajt.*) Hogy az én
Lóna kisasszonykám életének (*indul*) 40. eszten-
dejében... (*El.*)

20. JELENET.

Berettyóné, Ila.

ILA: Anyus! Ha nem akarsz idegstanatóriumba kül-
deni, vedd rá ma este Lóna nénit, hogy nyilat-
kozzék! Ad-e pénzt és mennyit, hogy megvehes-
sük Karcsival a patikát!? Hiába célozgattam ma
előtte, hogy estek a házbérek, nem értette meg!
Az a szegény fiú egészen eleped már! (*Leül.*)

21. JELENET.

Előbbiek, Bozsa.

BOZSA: Karcsi eleped a patikáért! Hivatásos gyógy-
szerész!

ILA: Oh, te álmokóros kóristáné! Csak te ne szólj

szívügyekbe. Karcsi természetesen értem eped el.
(*Elfordul.*)

BOZSA (*gúnyosan*): Vagy úgy? Te vagy az a patika?
(*Anyjához fordul.*) Mama! Engem mikor viszel
már énekművészek közé? (*Elbizakodottan.*) Ha
tudnák az emberek, hogy Jeritza hangja az enyém
mellett már régmúlt idő, Báthy Annáé is őszre
jár már, míg az enyém . . .

22. JELENET.

Előbbiek, Bicu.

BICU (*már belépett előbb, de most közbevág.*) A tied
preludiuma a legnagyobb művészeti katasztrófának!
Ha téged valaha Lóna néni pénzéért meghallgat-
nak, rádión fogják a kultúrvilágot értesíteni, hogy
Galli Curci hangja feltámadt kriptai rozsdájával.

BOZSA (*gőgösen*): Te muskátli, hallgass! Te sárga
pitypang, hogy mersz megszólalni ott, ahol a mű-
vészet orchideái illatoznak?

ILA: Mama, hallgattasd el Blahánét is, Galli Curcit
is! Őket a hiúság emészti, engem . . .

KETTEN (*csúfolódva*): A patika!

BERETTYÓNÉ: Legyen már békesség! Oh micsoda
gyermekeket neveltem!

BOZSA: Igen, mama, neveltél! Abban a gyönyörű
illúzióban, hogy dúsgazdag nagynénénk minden
rigolyáját tűrjük el, mert százezrek néznek ránk . . .

BICU: És a néni hat hét óta fogorvost látogat. Reg-
gel fogorvos, délután fogorvos . . .

ILA: Ebben igazad van! Este a fogorvosra való visz-
szamerengések!

BERETTYÓNÉ: Fiaim, a millió Lónaé. Atyai öröksége! Nekünk jogunk nincs rá. Csupán ajándékot adhat, de Lóna szíve színarany... Fog is adni pénzt, de valóban nehezen nyilatkozik. Nem politikus fajta.

ILA (*irigyen*): Bezzeg Katica, ez a bakfisba bujt macska, ez alaposan bedorombolta magát nála. (*Utánozva.*) Katicabogaram, jöjj velem! Katica, jó lesz ez a ruha? Katica! Sikerült a hajam?...

BERETTYÓNÉ: Katicát hagyjátok békében, köztetek ő a legpraktikusabb! Nem hangsúlyozza, hogy színésznő szeretne lenni...

BOZSA (*Ilára nézve*): Nem akar patikát venni a vőlegényének.

ILA (*hisztérikusan*): Te ostoba kanári! Ha még egyszer kimondod vőlegényem nevét!...

BOZSA (*énekelve*): Károly, Károly, Karcsika!

ILA: *Kiszalad.*

BERETTYÓNÉ: Bozsa, ne ingerelj! Ma úgylis eldöntök mindent. Megkérdezem Lónát nyíltan: vállalja-e hangotok kiképeztetését... De szegény Ilát, aki 4 éve menyasszony, nem engedem bántani! Csipkelődéssel megöled szegényt!

BICU (*kacagva énekel*): Jó étel a rák meg a hal!

BERETTYÓNÉ: Csakhogy te is megszólaltál! Menj Ila után és magyarázd meg neki...

BICU (*énekel*): Rácsos ablak, kicsi ház, bolond, aki magyaráz! (*Ének után.*) Hallgassatok ide! Azt vélem, legjobb lenne, ha ma este, vacsora után Ila, a patikáros 4 esztendő menyasszonya fehér ruhát öltene magára. Bozsa valami görög lepedőt

terítene erős vállaira, én parasztkenyecskének öltözködném, és így állanék Lóna néni elé! Te, anyus, feltennéd a shakespearei-kérdést: ad vagy nem ad... Erre aranyfogakkal hímezett nagynénénk felzokogva mondaná: Mindegyiknek 25 ezer pengőt adok, legyetek boldogok!

BERETTYÓNÉ: Bicu, ha nem énekelsz, még értelmes mondatok is támadnak borzas fejedben! Ma este csakugyan kiugratjuk a nyulat a bokorból... Vacsora után idejövünk, Lóna néni szobájába. Felöltöztök úgy, amint te mondtad, Bicu. Aztán én bemutatlak benneteket, mint nagytehetségű, boldogságra vágyó fiatalokat, akiket az ő rokoni bőkezősége célhoz juttathat! Egyenesen megmondom neki, kamatoztassa nagy vagyonát a ti karrieretek megalapításával. Jó lesz?

BICU (föláll): Úgy, hát előre! *(Dalol, el.)*

BOZSA (befogja fülét az ének alatt): Mama, ha ez sikerül, én is megmutatom a világnak, mi a talentum! *(Énekelve el.)*

23. JELENET.

Berettyóné, Rózsa.

BERETTYÓNÉ: Milyen művészgyermekeim vannak!... Csak ez a kis fruska, a Katica el ne hódítsa tőlük Lónát! De még ma komolyan beszélek a fejével. Először néneji érjenek célt; aztán ő! Várjon a sorára, hiszen csak 16 éves! Ma este minden dülőre jut. Katicát leteremtem, szerénységre tanítom! Lónát nyilatkozatra és pénzáadásra

kényszerítem. Három gyermekemet boldoggá teszem! *(Kiált.)* Rózsa néne!

RÓZSA: Azt hittem, itthon van már Lóna kisasszonyom!
Oh, oh! Ki hitte volna! . . .

BERETTYÓNÉ: Mit? . . . Hogy ma komolyan akarok beszélni Lónával?

RÓZSA: Talán le tetszik akarni beszélni arról a . . .

BERETTYÓNÉ: Lebeszélni? Rá akarom beszélni, hogy teljesítse szíve sugallatát és tegye boldoggá . . .

RÓZSA: Hiszen én megértem, tutszik tenni, hogy egy leánynak mégis csak az a pályája, hogy . . .

BERETTYÓNÉ: Hogy férjhez menjen, mint Ila vagy másként jusson kenyérhez, mint Bicu, Bozsa. Látom, értjük mi egymást Rózsa néne. Azért, a mai estére valami lakodalmi vacsorát készítsen . . .

RÓZSA: Hát már lakodalomról is szó eshetik?

BERETTYÓNÉ: Természetesen. Csak ki kell nyitni a piros bugyellárist! *(El.)*

24. JELENET.

Rózsa, Virágbolti leány.

RÓZSA *(eltünődve)*: Hogy az én Lóna kisasszonyom életének 40. esztendejében . . .

LEÁNYKA *(kopogtatás után)*: Jó napot kívánok! Berettyóékat keresem. Virágot hoztam. Jó helyen járok?

RÓZSA: Ez a Berettyóék lakása, az szentigaz. De van itt . . .

LEÁNYKA *(leteszi az asztalra a kosarat)*: Tessék! Névjegy van rajta. Jó napot kívánok. *(El.)*

RÓZSA (*utánakiált*): Várjon csak kislány! Kinek hozta a virágot? Van itt 4 fiatal leány, meg egy, aki életének 40. esztendejében . . .

25. JELENET.

Rózsa, Betta.

BETTA (*harcra készen*): Láttam a virágbolti leányt. Hol a virág?

RÓZSA (*indulatosan fölkapja, elviszi egy másik asztalra, háttal beszél Bettához*): Mi köze benne? Csak nem gondolja, hogy a maga két gurgula szeméért küldték? Lóduljon innen!

BETTA: Hallja, maga libapásztorné, én nem leszek pali a maga kedvéért! Ideadja a virágot, amit a patikus küldött Ila kisasszonynak vagy nem?

RÓZSA: Vagy nem! Nekem adták, hát az én gazdámé!

BETTA: Annak ugyan nem küldenek virágot, csak a sírjára.

RÓZSA: Én tudom, amit tudok. De nem pletykálom el az uraságom titkát!

BETTA: Nahát, ilyen klassz-butá csak egy falusi komámasszony lehet . . .

RÓZSA: Le is út, fel is út! Táguljon innen arrébb!

BETTA: Hátha még nem látott konyha-murit, lát ma estére! Szerkesztek én magának olyan ingyenmozit, hogy emleget, hogy leesik fejről az a tíz-hónapos keszkenő!

RÓZSA: Csak rikácsoljon, illik magának! Én tudom, amit tudok. De azt a titkot meg nem mondom,

ha összeteszi azt a két bütykös kezét és úgy rimánkodik!

BETTA: Én magának. Hátha a . . .

26. JELENET.

Előbbiek, Katica.

KATICA: Asszonyok! Már megint egymást rohamozzák? Betta néni, ne prédikáljon! Rózsa néne! Ne kotkodácsoljon! Ha tudnák, mi van készülőben! . . .

BETTA: Sohse lássam ezt a vén falusi ludat! Ellopta Ila kisasszony bokrétáját! (El.)

KATICA: Máris itt a virág? Pompásan haladunk előre! Rózsa néni, hozza a bőröndöket. Tíz perc múlva megyünk! Hozza Lóna néni ruháit! De tegyen lakatot a nyelvére!

RÓZSA: Hát mondja kincsem, igaz az a menyasszonyság?

KATICA: Igaz-e? . . . Mint ahogy ez a virág itt van!

RÓZSA (*felfoházkodik*): Hogy az én Lóna kisasszonyom életének 40. esztendejében . . . (El.)

27. JELENET.

Katica.

KATICA (*levelet tesz az asztalra*): Benne van egy eljegyzési lap fogalmazása, a bucsúlevél s egyben magyarázat! (*Az ablakhoz siet.*) Jön végre Lóna néni is!

28. JELENET.

Katica, Lóna.

KATICA (*kinyitja az ajtót*): Siessen, drága nénikém! Tehát megszöktessem? Boldog-e? (*Nyakába ugrik.*)
Én üdvözlöm először, mint menyasszonyt.

LÓNA (*ideges-boldogan*): Hallgass, kicsikém, titok! Édes titok! Igen. Szökünk! Szökünk a Parnasszusról! Szökünk Komlódra! El innen! A kis kapu elé rendeltem az autót! Rendbe kell hoznom a házamat, mert holnapután jön Bogumil! Érted? Jön Bogumil! Hozzám, Komlódra! Oh, csak azt tudnám: én-e vagy a millióm? (*Futkos.*)

KATICA: Csakis Lóna néni! Rózsa néne már csomagol!

LÓNA: Mondd, tudja már a kis öreg? Mit szól hozzá? Büszke rám?

KATICA: Olyan elragadtatásban van a Rózsa néne, hogy bele-belekezd egy mondatba, de nem bírja befejezni!

29. JELENET.

Előbbiek, Rózsa.

RÓZSA (*nagy bőrönddel, színes ruhákkal*): Kezét csokolom! Hát csak megyünk, megyünk haza! . . . Hála Istennek, úgy sem bírom már a Betta szakácsné komiszkodásait . . .

LÓNA: Csendesen, Rózsa néne! Ne vegyék észre a házban, hogy szökünk! Berettyóné olyan színházat rendezne, hogy elrontaná a szívörömemet. A patikát biztosan megvétetnék velem, a két művésznő pedig addig zengene, míg pályájukon ez-

rekkel útnak nem indítanám őket! Katicabogaram, nézz körül! Meg ne lepjenek bennünket!... *(Katica az ablakhoz megy, kikémsel.)* Csak azt tudnám, én-e vagy a millióm? Ha én, akkor Bicut kiképeztettem népszínművésznőnek, Bozsát operanékesnőnek, Ilát gyógyszerésznőnek, Berettyónét boldog családanyának . . .

KATICA *(behallatszik Csinom Palkó)*: Bicu részéről nyugodtak lehetünk! Hallja, Lóna néni?! Talán egy év múlva abba hagyja! Mama Bettával a kertbe megy. Hanem aggasztó tünet, hogy a klaszszikus üvöltés nem hallatszik. *(Nyomban felhangzik valami opera-ária.)* Hála Istennek! Bozsa is nekilendült! Nyugodtan csomagolhatunk!

LÓNA: Nem kell minden ruhát becsomagolni... *(Monologizál.)* Ha azonban csupán a pénzem...

RÓZSA *(csomagolás közben)*: Ezt a rózsaszínűt vigyük?

LÓNA: Azt igen. *(Katica is csomagol.)* Abban találkoztunk először; emlékszel, kis bogaram? Oh, akkor még nem is álmodtam! . . .

KATICA: Ezt a zöld selymet visszük. Emlékszik, Lóna néni?

LÓNA: Ah, igen! Ebben voltam, mikor a bölcsesség fogamat húzta ki!

RÓZSA: Azért bizony kár volt! *(Magában.)* Hogy az én Lóna kisasszonyom . . .

LÓNA: Csak egész biztosan tudnám: én-e vagy a...

KATICA: És ez a piros?

LÓNA *(szemérmesen nevet)*: Ó, szégyenlem az emléket... Valósággal makrancos gyermek voltam. Meg-

haraptam a kezét, mert fáj a foghúzás! . . . És még csak meg se pirongatott érte!

KATICA: Talán elég is!

LÓNA: Még a kéket! Abban kaptam az első injekciót!

RÓZSA: Hogy az én kisasszonykám, életének . . .

LÓNA (*tükör előtt kalapot tesz, majd a virágkosarat szivére szoritja. Indul.*) Rózsa, gyorsan! Katicám, jöjj! Téged is kitaníttatlak, férjhez adlak, örökbe fogadlak . . . Oh, te legokosabb a kis lányok között! (*A virágokhoz.*) Mondjátok meg, én e vagyok a vagyonom?

KATICA (*ketten fölemelik a bőröndöt*): Gyorsan, Lóna néni! (*Ének hallatszik.*) Blaháné veszedelmesen közeledik! (*Ének: Ha te tudnád, amit én.*) (*Kacag.*) Ha te tudnád, amit én! . . . (*Mindhárman el.*)

30. JELENET.

Bicu.

BICU (*ringó mozdulatokkal táncol. Énekel*): Nem ütik a jogászt agyon. (*Tükör előtt. Menyecske ruhában.*) Oh, mily ellenállhatatlan vagyok!

31. JELENET.

Bicu, Bozsa.

BOZSA (*Görög jelmezben. Énekel*): Ha férfi lelkedet egy hölgyre föltevéd.

BICU (*befogja fülét és énekel*): Tele van a város akácfa-virággal.

BOZSA (*befogja fülét, rendületlenül folytatja*): Gondold meg és ígyál . . .

32. JELENET.

Előbbiek, Ila, Berettyóné.

ILA (*fehér ruhában*): Gyerekek! Hallgassatok! Ne rontsátok el a mai estét! Ne kezdjétek azonnal énekelni!

BERETTYÓNÉ: Kis művésznőim! Először kedvesen, melegen beszélgetsek Lóna nénivel. Öleljétek, csókoljátok! Csak ha már édes beszéddel meghódítottátok, akkor kezdjétek produkálni magatokat . . .

ILA (*az asztalhoz megy, megtalálja a levelet. Kiveszi belőle az eljegyzési lapot. Elolvassa*): Mama! Mama! Mama! Nézd! Olvasd! (*Leesik egy székre, elájul.*)

BERETTYÓNÉ: Mi ez? Mi ez? (*Elolvassa.*) Lóna! Katica! Betta! Rózsa! És az egész nagy világ! Mi ez? (*Leroskad.*)

BICU (*olvassa*): Komlódi Komlódy Lóna és dr. Trecsek Bogumil jegyesek! Komlód—Budapest! Mama! Én most elájulok! (*Elájul.*)

BOZSA: Én is elájulok. (*Elájul.*)

BERETTYÓNÉ: Minden reményem füstbe ment! Ezt Katica csinálta! Hol van az a haszontalan! (*Futkos az ajtókhöz.*) Katica! Katica! Sehol! Senki! (*Az asztalon megtalálja a levelet is.*) Itt egy levél is! (*Az ájultak félszemmél figyelnek. Olvassa.*) Éde-seim! Bocsássatok meg, hogy csak levélben búcsúszom. Boldogságom siettet! Katicát magammal viszem! Az eljegyzési lapok holnap délelőtt hozzatok érkeznek, négyet Katica barátnői kapjanak, a többit küldjétek hozzám! Két nap múlva autón

hozatlak mindnyájatokat Komlódra s akkor megmutatom rokoni szeretetemet azzal, hogy a jövőtöket biztosítom. Hallod Ila! Bozsa! Bicu! Jövőtöket biztosítja! *(Az ájultak boldogan felugranak.)*

ILA : Megvesszük a patikát! Oh, Karcsi! *(Kifut.)*

BOZSA *(énekel)*: Gondold meg és igyál!

BICU *(énekelve táncol)*: Csicsónénak három lánya...

FÜGGÖNY.

teri összeköttetésekkel szédíti a jó falusiakat, s ezek bízva az ősi erényben, olvasás nélkül trják alá az általuk kérvénynek hitt megrendelő-íveket. Durák azonban radikális eszközökkel menti meg komáit az esedékes részletektől: botot ragad a helyzet tisztázására. Ilyen meggyőző érvnek Pióca úr sem tud ellenállni és sürgősen kikaparva a sógorok nevet, más vidékre teszi át főhadiszállását.

133. szám. Szöktetés a Parnasszusról.

Vígjáték 1 felvonásban. — Irta Goriczky Elvira. — 9 leány- és 4 nőszereplő — Szín: szoba. — Ára 1'20 P.

Özvegy Berettyóné mindhárom lánya művésznőnek készül: Bozsa operaenekesnő szeretne lenni, Bicu színésznő, Ila pedig menyasszony, ami ma szintén művészetnek számít. Mindhárman nagynénjük, Komlódy Lóna pénzén szeretnék álmutkat megvalósítani, aki azonban maga is arának érzi magát a csinos fogorvos elszánt udvarlása folytán. A legkisebb hug, Katica azután kiugratja a nyulat a bokorból, összeboronálja nénikéjét a fogorvossal, aki szökve hagyja ott a két jövődöbeli primadonnától hangos házat, de megígéri, hogy hozzásegíti őket a világot jelentő deszkákhoz, színésznőt csinál belőlük, Katicából tanítónőt, Berettyónéból pedig boldog családayát. Remélhetőleg ő sem jár rosszul a fogorvossal.

134. sz. Szellemjárás.

Vígjáték 3 felvonásban. — Irta: técsői Téchy Kata. — 7 nő- és 3 leányszereplő. — Szín: nappali szoba. — Ára: 1'50 pengő.

Vidéki úri penzióban tarka társaság verődik össze. Kómikusnál kómikusabb figurák: az affekta báróné és túlmodern lánya; Pincsiházy kisasszony elmaradhatatlan ölebével; Zsfrosné, a vidéki újgazdag és leánykája, végül Paperlapapp Fáni, a vénkisasszony, aki annyit beszél, mint hat politikus és nem is igen rendelkezik több sütnivalóval. A társaság nehezen melegszik össze, de a bárónéra igen jó hatással vannak Zsíros mama milliói s ez elsímítja a társadalmi ellentéteket. Malmosné, a penzió jóra való tulajdonosnője bosszusan értesül arról, hogy a társaság Fáni kisasszony propozíciójára szellemidézőssel szórakozik. Félteve a penzió jóhíret, erélyesen kikel a bosszantó babona ellen, de fellépése nem jár kellő eredménnyel. Két hű cselédje azonban alaposan rápirft a szeánszozó társaságra: kísértetet játszanak és megjelenésükkel óriási paníkot kelteneak a szellemidézők között. A vén-

dégek először bosszankodnak, hogy nevetségessé tették őket, később azonban együtt nevetnek a többiekkel és megbocsátanak a mókás cselédeknek. A szeánszok végetérnek, de Zsírosné kislánya még egyszer utóljára ráijeszt Fáni kisaszszonyra. A tréfa kielégítő eredménnyel jár: a szaporabeszédű vénkisasszonyban néhány percig benne reked a szó, amire még nem volt példa.

135. szám. Nótás Katica.

Vidám játék elemi iskolásoknak. — Irta Erdődy Mária. — 31 gyermekszereplő. — Szín: erdő. — Ára 80 fillér.

Az erdő tündéréje ő: Nótás Katica, akinek dalától újból illatoznak az elhervadt virágok s meggyógyulnak a tépett madárszárnyak. Virágok, lepkék, kismadarak várják ujjongó örömmel kis barátnőjüket, akinek ajkán felcsendül a nóta s Erdőországban kisüt a nap és úrrá lesz a jókedv.

136. szám. Tündérek bosszúja.

Vidám játék ovódásoknak. — Irta Erdődi Mária. — 34 gyermekszereplő. — Szín: erdő. — Ára 80 fill.

Bájos tündérajáték ovódások részére. A mesék hazájában, az erdőben játszódik, szereplői virágok, törpék, Tündérr király- és királynő, Béka úrfi, Gólya néni és más kedves mesealakok. Szépen gördülő verszetben értesülünk a tündérek bosszúvágjáról, mert a gyerekek letépték virágtestvéreiket. Mondanunk sem kell, hogy a bosszú elmarad, hiszen a gyermekek a jó pap bácsi számára szedték le a virágokat, neki akartak örömet szerezni. A tündérek megengesztelődnek s az egész erdő a gyerekekkel ünnepel. A kis színmű különösen névnap vagy más ünnepélyekre alkalmas.

Aca 1.20 pengő.
